a ¶ Ne auertak/a terra sua. b ¶ Hũilis/iudę⁹. c ¶ Factus cõfusus/cũ diuitib⁹ q̃ ducti sunt in babylonẽ: vel a romanis p mundũ vniuersum viliter vẽnditi. d ¶ Daup ⁊ inops: ad litterã: f ¶ Laudabũt nomen tuũ/in terra sua: de qua non amouebunt.

Ut. p tempo/ ra iuxta bo/ ra

Ut. p spiritali iuxta domorũ

e qz ibi faciũt hoz/ renda. a ¶ Ne auer/ tak/a te: b ¶ Hũilis/ plus vltim⁹ iudęor: c ¶ Factus ꝓfusus/ de malis q̃ fecit: ⁊ ve/ niã petens/a te recipi/ ak. Et vere sic fiet: qz ipe/ d ¶ Daup/de/ paupatus ab antichri/ sto. e ¶ Et inops/sponte renuncians sęculo: f ¶ Lauda/ bunt nomẽ tuũ/credẽtes: ⁊ confitẽtes tibi. Postea impcak ꝓpha cõiter/tã iudęis exęcęat⁊ q̃ romanis/petẽs vt puniank dicẽs: g ¶ Exurge de⁹/ad vindictã/qui mõ parcẽs dormire videris. h ¶ Judica causã tuã: ꝗ tales. Et ostendit q̃ hoc meruerũt mitis rõnib⁹. Prima ẽ illatio ꝓtumeliaꝫ ĩ ope: Uñ dicit i ¶ Memor esto improperiorꝫ tuorũ: eorꝫ.ſ.q̃ ab

Ut. p spiritali iuxta domorũ

Ut. togenus

Ut. †memẽto opprobriorũ

Ut. †iuꝗudẽte

a tatũ. Nẽ auertak hũmilis fa/ b ctus ꝓfusus: †pãup et inops c ląudabũt nomẽ tuũ. Exũrge d de⁹ iũdica cãm tuã: †mẽmor e esto ĩproperiorꝫ tuorꝫ: eorũ q̃ f ab ĩsipiẽte sũt tota die. Ne

Ps.55. ĩsipiẽte/iudęo ⁊ romano: l ¶ Sũt/tibi illata. Pſ. Tota die impugnans tribulauit me. Secũda est cõtinuatio: Uñ addit: m ¶ Tota die: qz nõ deerũt ĩsultãtes vsq̃ ad finẽ seculi. Ter/ tia ẽ blasphemia in verbo. Uñ seq̃t: n ¶ Ne obliuiscaris voces inimicorꝫ tuorꝫ. i. blasphemias iudęorꝫ ⁊ romanorꝫ ne obliuiscar⁊ q̃n rẽpmas. Quarta ẽ odiũ: Quita ẽ intẽsio sup bię. De his duob⁹/sbdit: p Supbia eorꝫ q̃ te odert ascẽ dit sp: Uñ dñe fac eã descẽdere ⁊ depme eã.

Dozaliter

* a ¶ Ne auertak hũilis fact⁹ cõfusus. i. nihil ei qõ pe/ tat negęt: qõ si fieret/cõfunderęt. Sile. iij. Regl. ij. d. Petiti/ onẽ vnã paruulã ego depęcor a te/ ne cõfundas facię meã. Di/ xitq̃ rex: Pete mater mea: nec em̃ fas est vt auertã facię tuã: id ẽ vt negẽ tibi q̃cq̃. Et ita erit. Uñ/ d ¶ Daup/spũ. e ¶ Et inops/sine opib⁹ sęculi: f ¶ Laudabũt nomẽ tuũ: red/ dẽtes grãs ꝑ eo qõ ĩpetrauerũt: Cõsequẽs ponit ꝓ añcedẽte. Uel de futuro: a ¶ Ne auertak: sicut Prouerb. j. d. Auersio paruulorꝫ inkficiet eos. Hiere. ij. d. Auersio tua increpabit te. Exo. xxiij. a. Quia auersor impiũ. b ¶ Hũilis. Lucl. xiiij. c. Qui se hũiliat exaltabik. c ¶ Fact⁹ cõfusus. i. ne fiat cõfus⁹ cõfusiõe ęterna. Esa. liiij. b. Nõ cõfunderis neq̃ erubescęs ⁊c. Et post: Quia dñabik tui q̃ fecit te. d ¶ Daup/quõdã pro christo. e ¶ Et inops: qõ plus est. Aliqui em̃ sunt paupes q̃ tñ nõ sũt inopes: qz nõ egent. Tales f ¶ Laudabũt no

Ps.83. mẽ tuũ/in ęternũ: qz taliũ est regnũ cęlorꝫ. Et beati q̃ hitant ĩ domo tua dñe: in sęcla sęculorꝫ laudabũt te. Ergo g ¶ Exur/

Ps.9. ge de⁹/iudica causã tuã. ſ. causã paupũ quã alij iudicare nõ volũt. Pſ. Tibi derelict⁹ est paup. Esa. j. f. Oẽs diligunt munera: sequunk retributiões: Pupillo nõ iudicãt: ⁊ causa vi/ duę nõ ingredik ad eos. Jtẽ causa aiaꝫ/ꝓprie est causa dei. ſ. christi: q̃ ꝓ ipsis est passus. Cũ ergo diabol⁹ vel mĩstri ei⁹ ca/ lũniank aias/volendo eas trahere ad peccatum/vel ad suplĩ/ ciũ: dicẽdũ est: Exurge/dñe/iudica causã tuã. i. defende eam: vt miles vel aduocatus exurgẽs cõtra aduersarios. Pſ.

Ps.34. Judica dñe nocẽtes me: expugna impugnãtes me ⁊c. vsq̃ ibi Dic aię meę sal⁹ tua ego sũ. i ¶ Memor esto ĩpropeio/ rũ tuorꝫ: eorꝫ q̃ ab ĩsipiẽte sũt tota die. Hoc ẽ idẽ qõ. ſ.

ſ. eo

habitũ ẽ: Memor esto hui⁹: inimic⁹ impropauit dño: ⁊ ppl's ĩsipiẽs incitauit nomẽ tuũ. Uel sic põt dici/q̃ mĩki impope rant illis q̃ volũt seruire deo ⁊ mundũ ꝓtemnere/vocãdo eos

Ps.13. hypocritas: ⁊ hmõi dicẽdo. Pſ. Consiliũ inopis cõfudistis: quoniã dñs spes eius est. q. d. si ĩ mũdo spem poneret/nõ cõ/ fũderetis eũ. Jõ nõ illis: ſz deo ꝓprie improperãt. Uñ Lucl. x. c. Qui vos spernit/me spernit. k ¶ Eorꝫ q̃ ab insipiente

Ps.13.et.52. sunt: qz em̃ eis nõ sapiũt cęlestia q̃ isti quęrũt: ĩõ eos stultos

Ps.3. estimãtes/improperia dicũt. Pſ. Dixit insipiẽs in corde suo nõ est deus: qui remuneret opa iustorũ. Pſ. Multi insurgũt aduersum me: multi dicũt aię meę/nõ est sal⁹ ipsi in deo eius. Uel iste insipiẽs a quo hęc oia procedunt/est diabolus/a quo

omne malũ. Hiere. j. c. Ab aquilone panderur omne malũ. Ipse vere est insipiẽs: qz sibi magis nocet vt alij min⁹ possit nocere. Omia em̃ mala quę suggerit alijs/reuertenk in caput suũ. Hic est senex fatu⁹: de quo Eccl. xxv. a. Senẽ fatuũ ⁊ in/ sensatũ. Glo. diabolũ. m ¶ Tota die: Notak instãtia. Esa. lij. b. Jugiter tota die nomen meũ blasphe/ mak. n ¶ Ne obli/ uiscaris/ ergo istas o ¶ Voces inimicorꝫ tuorꝫ: qz ipsi nõ cor/ rigũt se. Sz p ¶ Su/ perbia eorꝫ qui te oderũt ascẽdit sp: id est ascẽdere nitik et

n obliuiscaris voces inimicorꝫ

p tuorꝫ: supbia eorꝫ qui te oderunt ascendit semp†.

Ut. †depre/ cantiũ te

Ut. †ad te

¶ In finẽ ne disperdas vel corrumpas psalmus cantici asaph. LXXIIII.

alios submittere sibi. Sed q̃d est: qui te oderũt? Dicik em̃ q̃ nulla ꝓsciẽtia põt deũ odisse. Solutio. Notãda est Glo. q̃ dicit: supbia eorꝫ. ſ. romanorꝫ ⁊c. Unde ꝑncipaliter roma/ nos arguit hic de odio dei ⁊ de supbia. Supbia eorꝫ/omĩ/ bus patet: qz ascẽdit semp. i. de die in diẽ crescit ⁊ augmẽ/ tak. Uñ possunt mõ dicere: Minim⁹ digitus me⁹ grossior est 3. Regl. 12. c.

dorso patris mei. ſ. petri ⁊ pauli: q̃ fuerũt salomon. i. faciẽtes pacẽ in ecclesia dei: sicut christ⁹. Uñ dicit Paul⁹. ij. Corinth. v. d. Posuit in nobis ministeriũ recõciliatiõis. Et post addit: Pro christo q̃ legatiõe fungimur tanq̃ deo exhortãte ꝓ nos: obsecramus ꝓ christo reconciliamini deo. Successores autẽ petri ⁊ pauli/sũt roboã: qui interꝗtak dissipans ꝓpl's/vel in/ clinatio peccatorꝫ: qz quos deberẽt recõciliari/dissipãt ꝓ cau/ sas ⁊ lites: ⁊ ad peccatũ inclinãt saltẽ occasionalik. Jtẽ occa/ sionaliter dissipãt ꝓ diuersos errores hęresum: Nihil em̃ ha/ bent hęretici ita efficax ad ꝓsuadendũ cõtra ecclĩastica sacra/ mẽta: sic sur biã ⁊ auaricią/⁊ malã vitã ꝓlatorꝫ: ⁊ ꝑcipue ma/ iorꝫ. Jtem/supbia ascẽdit semp: qz maiora q̃ possit ꝑsu/ mit. Uñ Esa. xvj. b. Audiuim⁹ supbiã moab: supbus est val/ de: supbia eius ⁊ arrogãtia eius ⁊ indignatio eius plus q̃ for/ titudo eius. Iste moab/ex patre: idẽ significat qõ roboã filij⁹ salomonis. Or aũt deũ oderint: nõ ita patet: ſz tamẽ recte in/ spiciẽti videri põt. Sicut em̃ ꝕm Gręgl. ꝓbatio dilectionis exhibitio est opis: ita ecõtrario: ꝓbatio odij exhibitio est cõ/ trarij opis. Quę aũt opatio sit ꝓbatio dilectiõis/ostẽdit dñs primo papę petro/dicens: Joh. xxj. d. Simon iohãnis dili/ gis me plus his? Et cũ rñdisset petrus: Tu scis dñe: qz amo te: probationẽ inisũxit dñs/dicens: Pasce agnos meos. q. d. ad maiorẽ euidentiã secũdo ⁊ tertio replicauit. Pascere ergo verbo: pascere exemplo: pascere tpali subsidio: ꝓbatio est di/ lectionis. Ergo nullo istorꝫ pascere: sed verbo scandalizare/et exemplo ad malũ ꝓuocare/⁊ exactiõe exoriare/vel tondere oues: ꝓbatio est odij.

Odeꝛunt deũ
- Quia
  - Potẽs. Inuidẽt em̃ potẽtię ei⁹. Esa. xliij. d. Ascendam in cęlum.
  - Just⁹. Amos. v. d. Hostes iusti accipientes
  - Judex. Job. xxxiiij. b. Mũquid q̃ (mun⁹. nõ amat iudiciũ sanari potest?
  - Legifer. Esa. xxxiij. d. Dñs legifer noster.
  - Actor pęnaꝫ. Esa. xlv. a. Creans malũ.
  - Miserek alijs/nõ ipsis: vñ iuidẽt. Matth. xx. b. An ocul⁹ tu⁹ nequã ẽ: qz ego bon⁹ sũ.
- Mõ qz
  - Misericors simpliciter.
  - Pius.
  - Creator.
  - Reparator.
  - Prestabilis sup malitia. Jobel. ij. c.

Confitebimur tibi ⁊c. ¶ Expo. Pſ. LXXIIII. c Titul⁹. In finẽ ne disperdas vl' corrũpas psal mus cantici asaph: Hoc ẽ: psalm⁹/iste/cãtici/ qz ĩ eo agit de remuneratõe ękna/est asaph. i. fidelis synago gę. Et ideo agit de ęternis: ne tu quicũq̃ sis/disperdas vel corrũpas spẽ q̃ habek in dei ꝓmissiõe: vt puenias in finẽ/ ęknę ꝓsũmatiõis. Cõtinuatio. In ꝑcedẽti psalmo egit de de/ structione synagogę ꝓ romanos: hic agit de ędificatiõe ecclię

ꝓ apl'os: de quib⁹

p apkos: de qb⁹ cantak psalm⁹ iste. Itē in p̃cedēti psalmo egit
pha de salute data p gratiā ī p̄mo aduētu: In isto aūt agit ō
salute danda p gloriā in secūdo aduētu. Unde monet nos sicut ī
titulo tangik: ne pdam⁹ vel corrūpam⁹ gratiā ī nobis/p pctm̄:
sed spem⁹ de glia nobis dāda. Et notandū q triplex ē corru/
ptio quā phibet hic. Prima ē generatiōi
opposita: ⁊ dr degeneratio. Hac corrūpik
hō p vilitatē peccati: qō q fac/degenerat
a deo. j. Joh. vlt. d. Scim⁹ qm̄ omis qui
nat⁹ ē ex deo. s. p gratiā/nō peccat: sz gene/
ratio dei custodit illū ⁊c. Ps. Filij alieni
mētiti sunt mihi: filij alieni inueterati sunt/
Ecce corruptio. Ideo nō deberem⁹ dege/
nerare a deo/cū sit bon⁹ pater ⁊ magn⁹ et
nobilis. Unde dicit Hiero⁹. Hoc solū video ī nobilitate appetē/
dū q q̄dā necessitate astrīgunt ne a maiorp phibite degenerēt.
Secūda corruptio opponit ỹginitati. Hac corrūpik hō p infi/
delitatē ⁊ errorē. Ps. Dixit insipiēs ī corde suo nō ē de⁹: cor/
rupti sunt ⁊ abominabiles facti sūt. ij. Cor. xj. a. Despōdi em̄
vos vni viro virginē castā exhibere christo. s. p fidem. Tertia
opponit ītegritati: ⁊ fit p putrefactionē/⁊ cognoscit ex fetore.
Hiere. xiij. a. q lūbare hieremię cōputruit in euphrate. Ps.
Sepulchrū patēs est guttur eorp. Job. xj. e. Dne iā fetet: q̄tri/
duan⁹ em̄ ē. De hac g triplici corruptiōe dic: ne corrūpas.
Intētio ē monere: vt ī deo spē totā ponam⁹: ne aut p̄sumēdo/
aut despando deuiem⁹ a brauio: qō nobis promittit. Hod⁹.
Bipertit⁹ est psalm⁹. Primo pponit hūilis sperās/q ⁊ alios
inuitat. Secūdo supb⁹ p̄sumēs terret iudicio qō null⁹ effugere
pōt: ibi: Cū accepo tp̄us. Dicit g hūilis asaph/ sperās de
pmissis: a Cōfitebimur tibi de⁹/peccata nr̄a. c Cō
fitebimur/bona tua. Hęc em̄ duo sunt signa/⁊ etiā cā hūili/
tatis/pfiteri ⁊ recog̃scere pprij defectū: ⁊ cōfiteri et recogno/
scere pfectionē alteri⁹. Bis g dicit/cōfitebimur: qz debem⁹
confiteri dei bonū ⁊ nostrū malū. Et vtrūq duplex.

Triplex corruptio

Ps. 17.

Ps. 48. Debem⁹ em̄ confiteri Ps. 31.

Dei { Fidem: vt martyres. Lucl. xij. b. Qui me confessus fuerit ⁊c.
Dei { Bēficia. Ps. Cōfitebik tibi cū beneficeris ei.
Propriā { Malicia. Ps. Confitebor aduersum me iniu/sticiam meā domino.
Propriā { Miseriam. Job. xiiij. a. Homo natus de mu/liere breui viuens tempore repletur multis miseriis.

Itē bis dicit/ Cōfitebimur: qz vtraq̃ istap pfessionū fre/quēs debet esse. Itē qz duplex est stat⁹ cōfitētiū. s. p̄sens vita/ et futura. Esa. xxxviij. d. Viuēs viuēs ipse pfitebik tibi. s. vita gratię/⁊ vita glorię. b Tibi de⁹. i. ad honorē tuū: qz vtraq̃ confessio est ad honorē dei. De prima Ps. Sacrificiū laudis honorificabit me. De secūda: Josue. vij. c. Fili da gloriā deo ⁊ cōfitere atq̃ indica mihi quid feceris. Itē/tibi/dicit: quia in vtraq̃ cōfessione loquik homo deo. Licz em̄ hō confiteak pec cata sacerdoti: nō tm̄ confiteē ei inquātū homī: sz inquātū ē lo/co dei. Uñ sacerdos peccata sibi reuelata in cōfessione/nō scit sicut homo: sed vt de⁹: et ideo reuelare nō pōt: ⁊ reuelāti de/bek pęna canonica. Per confessionē aūt vacuak dom⁹ pscien/tię ⁊ purgak ab īmundiciis peccatorp: quę cū mūdata est/de/bet domin⁹ introduci. Unde bñ post cōfessionē/addit: d Et inuocabimus nomē tuū. i. intus vocabimus in cōscien/tia mūdata. Cum em̄ dominus sit mūdissim⁹ ⁊ pulcherrim⁹: non dignarek intrare ī domū īmundā ⁊ turpē p peccatū. Uñ sponsa vocans eū ad quiescendū cum ipsa in lectulo cōscientię dic Cantl. j. d. Ecce tu pulcher es dilecte mi ⁊ decor⁹: lectul⁹ noster florīdus. q. d. qz tu es pulcher ⁊ decorus: ideo tibi pręparaui lectulū florīdū: id est cor ⁊ cōscientiā vernantē floribus virtutum. De cōtrario dicit beatus Bern̄. Lectulus non est florīdus: magis autē putridus est: ⁊ tu illic regem glorię tra/his: Si luxuriosus deū inuocat/ad cloacam illū vocat: si aua/rus/ad foueam plenā spinis: si inuidus ⁊ iracūdus/ ad lacum leonum et cauernā serpentiū illum inuitat. Sed frustra inuo/cak a talibus: quia nō veniet in tales conscientias donec p con fessionem mūdatę fuerint. Sap. j. a. In maliuolā animā non introibit sapiētia: nec habitabit in corpore subdito peccatis.

Ps. 49.

a b c d e f

Confitebimur tibi de⁹ pfitebimur ⁊: ⁊ inuocabim⁹ nomē tuū. † Narrabim⁹ mirabilia tua: cū accepero tp̄us ego iusticias iudi/

Cum autē vt debet: id est feruenter/frequēter/fiducialiter/hu/ militer inuocauerit homo deū/veniet ad eum. Unde Joel. ij. g. Quicūq̃ inuocauerit salu⁹ erit. Et eo intus habito/con/ sciētia illustrak: Unde potest homo talis p̄dicare. Unde post ista sequit: e Narrabimus mirabilia tua. q. d. qō in/tus nos docueris: extra alijs narrabim⁹. Matth. x. c. Qō dico vobis in tenebris: id est in occulta in spiratione: dicite ī lumi/ne: id est ī aperta p̄dicatione: ⁊ quod in au/re auditis/ p̄dicate sup tecta. Et bñ dicit: mirabilia tua/nō alterius: qz nullus fa/cit mirabilia nisi dñs. Ps. Qui facit mira/bilia magna solus. Eccl. xj. a. Mirabilia opera altissimi sol⁹. Et dicit pluraliter mi/rabilia: quia

Al. † tibi

Al. † Enarrabo omnia

Ps. 135.

Dñs fecit mirabilia
- In cęlo. Eccl. xliij. a. Uas admirabile opus ex/celsi ⁊c.
- In terra. Matth. xj. a. Cęci vident: surdi au/diunt ⁊c.
- In mari. Eccl. xliij. c. Qui nauigant mare enar/rant picula eius: ⁊ audiētes aurib⁹ nostris ad/mirabimur illic p̄clara opa ⁊ mirabilia.
- In iferno. Zach. ix. c. Tu quoq̃ ī sanguīe testa/mēti eduxisti vinctos de lacu/in quo non erat aqua. Hęc oia

mirabilia sunt narrāda. Ps. Narrabo omnia mirabilia tua. Alia tria mirabilia fecit deus: quę similik sūt narranda. Pri/mū mirabile est/deus homo. Secūdū/mater virgo. Tertiū cor fidele. Ps. Cantate dño canticū nouū: qz mirabilia fecit. Mirabilia etiā faciēda ab ipso narranda sunt. Unde subiun/git de mirabili iudicio eius: f Cū accepero tempus ego iusticias iudicabo. Secūda pars: vbi terret supb⁹ p̄sumens/⁊ inducit christū loquētem ⁊ dicentē: Cū accepe/ro temp⁹/iudicādi. s. in secūdo aduētu: tūc/iusticias iudi/cabo. In p̄mo em̄ aduētu accepit christus temp⁹ non iudi/candi: sed miserēdi. Uñ in Ps. Tu exurgēs misereberis sion qz temp⁹ miserēdi ei⁹: qz venit tp̄us. ij. Cor. vj. a. Ecce nunc temp⁹ accepta/bile: ecce nūc dies salutis. Temp⁹ accepta/bile est tēpus gratię/in quo de⁹ miserek: de quo Gal. iiij. a. At vbi venit plenitudo tp̄is misit de⁹ filiū suū ⁊c. Notak g oportu/nitas tp̄is ad iudicādū. j. Cor. iiij. a. Nolite aū tp̄s iudicare. Et nos maxime deberem⁹ cauere ne tēpus anticiparem⁹/cū ipse iustus ⁊ solus iudex omniū qui omnia videt anteq̃ fiant: tēpus iudicandi benigne expectat. Uñ dicit: Cū accepero tempus ⁊c. Apocl. vj. c. Uidi subtus altare dei aīas inter/fectorp mltas pp̄t ỹbū dñi ⁊ testimoniū qō habebāt: ⁊ clama/bāt voce magna/dicētes: Usqquo dñe sanctus ⁊ ver⁹ nō iu/dicas ⁊ vindicas sanguinē nostrū de his q habitāt ī terra? Et dictū est illis vt reqescāt tp̄us adhuc modicū donec impleak numer⁹ cōseruorp eorp. Uel alik: Dñs mō tradidit nob tēpus/ vt faciam⁹ mō qō nob placuerit. Uñ Eccl. xv. d. Ante hoies vita ⁊ mors/bonū ⁊ malū ⁊c. Et p eo qō fecerim⁹ mō/remu/nerationē habebim⁹/siue sit bonū siue sit malū. Eccs. xij. d. Cūcta g fiūt adducet de⁹ ī iudiciū p oī errato/siue bonū/siue malū. Uñ mō opari debem⁹ bonū dū tp̄us habem⁹. Job. ix. a. De oportet opari opa eius q misit me donec dies est: Ue/nit nox ī q̄ nemo pōt opari. Jō dr Eccs. ix. c. Qōcūq̃ facere pōt man⁹ tua instāter opare ⁊c. Hoc aūt tēpus a q̄libet acci/piet in morte cuiuslibet: ⁊ p̄cipue in die iudicij: Et tūc erit tē/pus suū ad iudicandū ⁊ remunerandū/ nō nostrū ad opandū sicut modo est. Propē hoc monet aplus Gal. vj. c. Bonū fa/cientes non deficiam⁹: tēpore em̄ suo metem⁹ nō deficientes. Suo. i. dei/qñ. s. tēpus accepit. Et dicit vltra: Ergo dū tēpus habem⁹ opemur bonū ad oēs. Accipit aūt dñs tp̄us sibi p/pter effectus multiplices ⁊ acceptabiles: q notank his versib⁹ Judico/viso/cibo/vaco/ nūdino/vexo/ labozo: Purgo/fero/ tollo/gravo/luceo/finio/curro. Judico. Eccs. iij. c. Justum ⁊ impium iudicabit dñs: ⁊ tempus oīs rei tūc erit. Uiso: id est visito. Lucl. xix. g. Eo q nō cognoueris tempus visitatiōis tuę. Cibo/doctrina. Eccch. iiij. c. A tpe vsq̃ ad tēpus come/des illō. Vaco: tp̄us vacatiōis ē oīe festū. Eccs. iij. a. Tp̄us vacādi ab amplexib⁹.

Ps. 101.

Aliter

Dñs accipit sibi tp̄s pp̄t multiplices effectus

Ps.45. vacādi ab amplexib⁹. Ps. Vacate ⁊ videte qm̄ suauis ē dn̄s. Eccl.xxxviij.c. Sapientiā scribe in tpe vacuitatis. Mūdino. Tēpus nūdinar paruū est. Eçech.vij.d. Venit tp̄s/ appropi quauit dies: q̄ emit/nō lętet: ⁊ q̄ vēdit/nō lugeat. Prouer.xx. c. Malū est/malū ē: dicit oīs emptor ⁊c. Luc.xix.b. Negoci/ amini dū venio. q.d. postq̄ venero nō erit tp̄us negociādi: sed rationē reddendi ⁊ lu/ crū reportādi. Uero. Hiere.xxx.b. Tp̄s tribulatiōis ē iacob: ⁊ ex ipso saluabit. La boro. Ps. Temp⁹ faciēdi dn̄e. Job.ix.a. Opami dū dies ē: venit em̄ nox q̄n̄ nemo pōt operari. Purgo/in quadragesima.ij. Corl.vj.a. Ecce nunc tp̄us accęptabile. Lucl.ij.d. Postq̄ impleti sunt dies pur/ gatiōis marię. Fero/testimoniū. Threñ.j.e. Uocauit aduer/ sū me tp̄us. Tollo/vitā/ dignitatē: ⁊ hmōi. Eçech.vij.b. Ue/ nit tp̄s ppe est dies occisiōis ⁊ nō glię montiū. Brauo/senio vel duratiōe. Eccs.xij.a. Memēto creatoris tui in dieb⁹ iuuē tutis tuę: anteq̄ veniat tp̄us afflictionis tuę ⁊ appropinquent anni: de quib⁹ dicas: non mihi placēt. Luceo. Matth.xiij.f. Tūc iusti fulgebūt sicē sol.ij. Machab.j.e. Affuit tp̄us cū sol refulsit q̄ p̄us erat ī nubilo. Finio/temp⁹ finit ⁊ finit. Apocl. x.c. Tp̄us non erit ampli⁹. Daniel.viij.f. Qm̄ habet finē suū temp⁹.i. quātū ad mutabilitatē ⁊ maledictionē. Usq̄ ibi.s. In nouissimo maledictiōis. Curro: velociter trāsit ⁊ trāscurrit q̄ vix instans tenet. Job.ix.c. Dies mei velociores fuerūt cur/ sore: fugerūt ⁊ nō viderūt bonū. j. Corl.vij.e. Tp̄us breue ē: reliquū est/ vt q̄ habēt vxores sint tanq̄ non habētes ⁊c. vsq̄ ibi: Et qui vtunt hoc mūdo tanq̄ nō vtant. Ego iusticias

Ps.7. iudicabo. Ps. Deus iudex fortis ⁊ patiēs. Usq̄ dicit: Ego iudex iustus q̄ corrūpi nō potero: fortis/cui⁹ sentētię null⁹ po terit cōtraire: ⁊ patiēs/vt dictū est/nō insipiēs vel ignorās: qz qd modo nō punio nō venit ex ignorātia: qz oīa video: sed ex patiētia qua expecto ad pęnitētiā. De iusticia. Prouer.vj.d. Zel⁹ ⁊ furor viri nō parcet ī die vindictę: nec acq̄escet cuiusq̄ p̄cibus: nec suscipiet ꝓ redēptione dona plurima. De fortitu/ dine: Job.ix.b. Deus cui⁹ irę nemo resistere pōt. De patiētia Eccl.v.a. Ne dixerl/peccaui: ⁊ qd mihi accidit triste: q.d. nō ꝓtemnas patientiā eius: nec ipsum reputes nō videre peccata tua: qz ipse videt ⁊ expectat. Usq̄ ibi addit: Altissim⁹ em̄ est pa tiens redditor. Iusticias iudicabo. Terribile verbum/q̄ nō tm̄ peccata iudicabit: sz ⁊ iusticias.s. bona opa examinabit. Malach.iij.a. Colabit filios leui.i. bonos q̄ sūt filij gr̄ę. Leui em̄ additamentū interpretat: ⁊ gr̄a addit naturalib⁹: vt bona opa ⁊ meritoria faciam⁹. Et hos colabit.i. examīabit district⁹ iudex. Propter hoc dicebat Job.ix.d. Uerebar omnia opera mea: sciens q̄ nō paceres delinquēti. Ibi Gregori⁹. Sancti omne qd agunt metuūt dū ꝓsiderāt ante quē iudicē stabūt: ꝓsi/ derāt praua q̄ districte iudicet: ⁊ bona opa q̄ subtiliter pēset. Postea ostēdit q̄ facturus est dn̄s ante iudiciū: quia terra cō/ sumet ab igne precedente et omnia ędificia eius. Unde dicit:

a ¶Liquefacta ē terra. i. liquefiet: p̄teritū ꝓ futuro more ꝓphetico. Et nō tm̄ ęra: sed b ¶Et omnes q̄ habitāt in ea. Esa.vlt.e. Ecce dn̄s in igne veniet ⁊c. Et post: Sic cōsumenē dicit dn̄s. Ostēdit etiā q̄ terra innouabit ⁊ restituet ī meliorē formā/ dicens: c ¶Ego cōfirmaui. i. ꝓfirmabo. d ¶Colū/ nas eius. i. fundamētū. i. totā terrā. ij. Pet.iij.c. Nouos cęlos ⁊ nouā terrā ⁊ ꝓmissa dei expectamus. Apocl.xxj.a. Ui/ di cęlū nouū ⁊ ęrā nouā. Primū em̄ cęlū: et prima terra abiit sz ꝓm ꝑorē formā. Uel alit: a ¶Liquefacta est ⁊c. Et lo/ quit ō tpe antichristi p̄cipue. q.d. ita/cū accepo tp̄us ego iusticias iudicabo. Sed ante hoc veniet plecutio magna ī tpe antichristi. Et tūc liquefacta ē. i. liquefiet: terra. i. terre/ni homies dissoluent ⁊ effluent in pctā. Usq̄ addit: b ¶Et oēs qui habitāt in ea. i. qui diligūt terrena: nec ad cęlestia ten/ dunt: vt dicāt cū apl'o Phil'.iij.d. Cōuersatio nr̄a in cęlis est. Tales inq̄ liquefiēt igne plecutiōis adusti: ⁊ liquefacti formā sibi assumēt errorū ⁊ pctōr: sicut ęs liq̄factū ⁊ fusū formā sibi accipit ab eo cui supfundit. Matth.xxiiij.b. Erit em̄ tūc tribu latio magna q̄lis nō fuit ab initio mūdi vsq̄ modo. Et p⁹: Ita vt ī errorē īducant si fieri possit etiā electi: Quia c ¶Ego cō firmaui colūnas ei⁹. i. electos q̄ tūc erūt in ęra vt nō pos/ sint liquefieri ad ęstum tribulatiōis: sed magis solidabunt et purgabunt p illū ęstū. Uel de p̄senti aut de p̄terito pōt legi: a ¶Liquefacta est terra ⁊ oēs q̄ habitāt in ea. i. ecclia q.d. p̄dicātibus apl'is/alij q̄ p̄dicatorib⁹/ terra versa in ęram/liquari potuit. i. pec/ catores molliti sūt et purificati/ Job.vj.c. Ut incaluerint/soluent de loco suo. Job. xxiij.d. De⁹ molliuit cor meū. Ps. Factū est cor meū tanq̄ ęra liq̄scēs. Sz notādū q̄ quędā ęrę genera nunq̄ liquefiūt/ vt la/ teres. Quędā tarde/ vt ferrifodia vel ęris. Job.xxviij.a. Ferrū de terra tollit: et la/ pis solutus calore in ęs vertit. Quędā cito ⁊ valde vtiliter/ vt auriuena. Quędā citi⁹ ⁊ parū vtiliter/ vt plūbi. Quędā citissi me ⁊ dānose/ vt argentū viuū. Itē sunt quędā q̄ ab igne non liquefiūt: sz a sole leuiter. Sap.xvj.d. Qd ab igne exterminari nō poterat/statim ab exiguo solis radio calefactū tabescebat. Scōm istas diuersitates possūt similit inueniri diuersitates cordiū ⁊ hoīm. c ¶Ego ꝓfirmaui colūnas ei⁹. s. ecclię q̄ est ęra solida ⁊ fructificās: Cui⁹ colūnę sūt apl'i ⁊ p̄dicato/ res: qui sanctā ecclesiā fulciūt ⁊ sustētant. Gal.ij.b. Jacob⁹ et cephas ⁊ iohānes q̄ videbant colūnę esse: dextras dederunt mihi. Prouer.ix.a. Sapiētia ędificauit sibi domū/excidit co lūnas septē. i. vniuersitatē apl'or ⁊ p̄dicator ⁊ doctorū. Uel excidit colūnas septē. i. p martyriū ⁊ tribulatiōes pfectos fe/ cit. Et.iij. Regl.vij.c. legit q̄ salomon in introitu templi ędi/ ficauit duas colūnas/ nomen vni booz/ ⁊ nomen alij iachim. Per salomonē/christus: p templū ecclesia: p colūnas prelati intelligunt et p̄dicatores. Quę duę sūt: ꝓpt̄ geminā charita tē q̄ p̄dicatorib⁹ necessaria est. Unde Glo. sup Matth.iiij.c. Uidit duos fratres ⁊c. Duos dicit ꝓpter geminā charitatē: sine qua null⁹ in ordine p̄dicator recipit. Itē duo noīa harū columnar duplicē fortitudinē p̄dicatorib⁹ ⁊ p̄latis necessariā designant. Booz em̄ interpretat in quo est virtus: Jachim p̄parat⁹: Et ī eis debet esse virtus ad operandū: ⁊ preparati debēt esse ad sustinēdū. Lucl.xxij.d. Dn̄e tecū paratus sum ⁊ in mortē ⁊ in carcerē ire. Modo autē pdiderūt nomīa sua colūnę ecclesię: qz ibi ponunt festucę loco columnar. Hiere. lij.d. Colūnas ęreas quę erāt ī domo domini ⁊ bases ⁊ mare ęneū/cōfregerūt chaldęi.

Columna. i. prędicator debet esse
- Longa per longanimitatē.
- Gracilis per paupertatē.
- Plana per scrupuli amotionē.
- Rotunda per ęternor contemplationē.
- Reciacula habere p p̄dicationē ⁊ doctrinā.
- Malogranata habere per operationē.

Et quomō liquefacta est terra/ frequēter apit/ dicēs adhuc in psona christi. e ¶Dixi/ p apostolos ⁊ p̄dicatores sic cōfir/ matos. f ¶Iniquis/ contra primum: g ¶Nolite iniquę agere/ contra primū. j. Job.iiij.d. Qui nō diligit fra trem suum quē videt: deum quē non videt quomō potest di/ ligere? Sed de multis potest dici q̄ nō obediūt domino: quia p̄m quod dicit Hiere.ix.b. Ut inique agerent laborauerūt. Post peccatum cōmissionis/ addit de peccato omissionis. h ¶Et delinquētibus/ contra animā suā: i ¶Nolite ex/ altare cornu/ per superbiā/ dicendo vos esse iustos: qz pec/ cata non cōmittitis/ dicētes cum supbo pharisęo/ Lucl.xviij. b. Non sū sicut ęteri hoīm/ raptores/ iniusti/ adulteri ⁊c. Nō autē sufficit declinare a malo nisi etiam fiat bonū: et ideo qui declinat a malo ⁊ tamē bonū omittit: nō debet exaltare cor/ nu p̄sumendo aut defendendo se: qz illis dicet: Esuriui ⁊ non dedistis mihi mādūcare ⁊c. Ite maledicti ⁊c. Nō loquit ibi domin⁹ Matth.xxv.d. nisi de peccatis omissiōis: quę maxi me diuites non vitāt. Eccl.xj.b. Si diues fueris/ nō eris im/ munis a delicto. Et diuites p̄cipue monēdi sūt ne exaltēt cor/ nu. Unde. j. Timoth.vj.d. Diuitib⁹ huius seculi p̄cipe non sublime sapere: nec sperare in incerto diuitiarū ⁊c. Unde vt melius suadeat/ idem repetit: ostendens q̄ peccatū superbię

Aliter

Ps.21.

†Quedā terre genera nūq̄ li/ quefiūt: quedā tarde: quedā ci/ to: citi⁹: citissīe

Colūne ecclesie sunt apostoli et predicatores

Aliter de tpe antichristi

a †Liq̄uefacta est terra ēt oēs
b †q̄ habitāt ī ea: ēgo cōfirma/
c ui cōlūnas ei⁹. Dixi iniqūis
d nōlite iniq̄ agere: ⁊ delinquē
e tibus nōlite exaltare cornu.

†Ut dicit Hiere. habitātes

†Ps.118.

directe ē ⁊ deū. Vñ addit qd ⁊ hic dicit: a Nolite extollere in altū. i. cōtra deū: b Cornu vestrū. i. supbiā aut potētiā: qd faciūt illi q̄ hic gloriā q̄rūt. Dei eñ ppriū castrū ē gloria: de quo dicit Esa. xlij. b. Gloriā meā alteri nō dabo. Et illi q̄ volūt sibi accipe castrū istud/ ppte ī deū extollūt cornu.

Job. xv. c. Tetendit aduersus deum manū suā: et ⁊ omipotētē roborat⁹ est. Sūt aūt q̄dā qui nō solū hoc faciūt: sed etiā sibi impunitatē pmittūt. Vñ ⁊ hoc dic̄: c Nolite loq̄ aduersus deū iniq̄tatē. Iniqu⁹ et iniust⁹ esset de⁹/ q̄ malos hic psperari ⁊ bonos tribulari pmittit: nisi iustis ⁊ iniustis futurā retributionē reseruaret. Iniquitatē q̄ cōtra eū loquit ⁊ eū iniustū esse dicit: q̄ sibi de peccatis impunitatē promittit. Iudęi etiā in altū. i. contra christū extulerūt cornua crucis: ⁊ cornua sua/ vt vnicornes. Vñ ī Ps. orat christ⁹: Salua me ex ore leonis: ⁊ a cornib⁹ vnicorniū hūilitatē meā. Esa. xxxiij. b. Descēdēt vnicornes cū eis. Et locuti sūt aduersus deū iniq̄tatē: qñ falsū testimoniū ⁊ eū tulerūt: Matth. xxvj. f. Nolite q̄ inq̄t p̄dicta facere: qz man⁹ iudicātis ⁊ puniētis effugere nō poterit⁊. Hoc ē qd subiūgit: d Quia necq̄ ab oriēte: supple erit effugiū siue adiutoriū vob. e Necq̄ ab occidēte: necq̄ a desertis mōtib⁹: qb⁹ dicetis vt vos opiāt. Luc. xxiij. e. Tūc dicēt mōtib⁹: cadite sup nos ⁊ collib⁹: operite nos. Dico q̄ nō erit loc⁹ fugiēdi. Quare: g Qñ de⁹ iudex ē/ q̄ vbiq̄ est. Vñ Ps. Quo ibo a spū tuo: ⁊ q̄ a facie tua fugiam: Si ascēdero in cęlū tu illic es: si descēdero ad infernū ades ⁊c. Greg⁹. Fugiēdi via deest: qz ille iudicat q̄ vbiq̄ ē. Vl' sic pōt legi mozalit. Dixi iticq̄/ a Nolite extollere cornu. i. supbire. d Quia necq̄ ab oriēte. i. a generⁿ nobilitate supbire debetis. e Necq̄ ab occidēte. i. mortis ꝓtēptu/ vt strenui milites. f Necq̄ a desertis mōtib⁹. i. a sanctitate ⁊ abstinētia. g Qñ de⁹ iudex est/ q̄ nobilior ē ⁊ strenuior ⁊ sāctior: ⁊ tñ non fuit supbus: sed hūiliauit semetipsum vsq̄ ad crucis ignominiā. Vel sic: Nō debetis supbire: qz nihil habetis ī vobis vnde supbire possitis: sed tm̄ materiā hūilitatis ī vobis inuenire potestis: d Quia necq̄ ab oriēte. i. a pncipio vitę vestrę. e Necq̄ ab occidēte. i. a fine. f Necq̄ a desertis mōtib⁹. i. a tota vita vestra: supple potestis supbire: sed magⁿ hūiliari. Per desertos mōtes/ q̄ cū magna difficultate colūt: ⁊ vix fructū bonū/ defacili aūt spinas ⁊ tribulos afferūt: bñ significat vita hoīs: q̄ cū magna difficultate ad bonū trahit: defacili aūt ad malū. De his trib⁹: pncipio. s. ⁊ fine ⁊ medio/ Job xiiij. a. Hō nat⁹ de muliere/ Ecce pncipiū vile: Breui viuens tēpore/ Ecce finis ꝛribilis: Replet multis miseriis/ Ecce mediū miserabile. De his q̄ nō pōt homo supbire. Vnde versus.

Vnde supbit hō cui⁹ cōceptio culpa: Nasci pęna/ labor vita/ necesse mori. Ne ergo extollatis cornu: maxie: g Qñ de⁹ iudex est/ qui supbos hūiliabit. Vñ Esa. ij. c. Dies dñi exercituū sup omnē superbū ⁊ excelsū ⁊ sup omnē arrogantē ⁊ humiliabit. Hoc est qd sequit: h Hūc hūiliat. i. hūiliabit/ scz superbū. i Et hūc exaltat. s. humilē: Ecce discretio iudicis ⁊ iustitia: qz diuersis diuersa tribuit ꝓ exigētiā meritoꝝ. Job. v. b. Ponit hūiles ī sublime: ⁊ męrētes. s. ꝑ peccatis/ erigit sospitate. Lucⁿ. j. e. Deposuit potentes de sede ⁊ exaltauit hūiles. Luc. xiiij. c. Qui se exaltat/ hūiliabit: ⁊ q̄ se hūiliat/ exaltabit. Et possit aliq̄s dubitare ne dñs posset ꝑ facere: Vñ de potentia eius subiūgit/ dicēs: k Quia calix. q. d. potest exaltare et humiliare: Quia calix. i. totus mundus. l In manu domini. Eccli. x. a. Potestas terrę ī manu dei. Esa. xl. c. Quis mēsus ē pugillo aquas: ⁊ cęlos palmo pōderauit: Quis apēdit terrā trib⁹ digitⁿ: q. d. qz ipse ē dñs oīm: ⁊ ī potestate habet dare cuilibet qd voluerit: Sanctis eñ in patria dat gaudiū plenū ⁊ purū: sanctis ī via nō purū/ sed mixtū: iniustis aūt dabit tristiciā ⁊ dolorē ęternū. Hoc vult dicere ista lra: k Calix/ iuste retributiōis; Est l In manu. i. in potestate: m Dñi. i. christi. n Vini meri. i. locūditatis ęternę quo ad bonos: vbi nō miscet aliq̄d tristicię. Prouerb. xiij. b. Cor quod nouit amaritudinē aīę suę/ī gaudio eius nō miscebit extraneus ⁊c. De hoc vino inebriant sancti in ꝓuiuio dñi. Ps. Inebriabunt ab vbertate dom⁹ tuę. Vñ inuitat sponsa ad bibendū/ Cantⁿ. v. a. Comedite amici et bibite ⁊ inebriami charissimi. Quod exponit bear⁹ Bern̄. Comedite laborātes in p̄senti vita: bibite quiescētes p⁹ dissolutionē corporū: et inebriami resurgentes. De hoc cōiuio/ Esa. xxv. c. Faciet dñs cōuiuiū in monte hoc: ꝓuiuiū pinguiū/ cōuiuiū vindemię: cōuiuiū pinguiū medullatoꝝ vindemię defęcatę. Glo. sine oī fęce. Hester. j. b. Vinū q̄s abūdans ⁊ ꝓcipuū ponebat vt magnificētia regia dignū erat: Hoc fuit in cōuiuio assueri/ q̄ interp̄tat beatus: et significat christū. Sic q̄: calix in manu dñi vini meri: quātū ad sāctos q̄ st in patria o Plenus/ aūt/ mixto: q̄tū ad sāctos q̄ sūt in via et ī purgatorio: quia gaudiū qd habēt de fęlici expectatiōe nō est merū: quia ꝓm qd dicit Prouerb. xiij. b. spes q̄ differt affligit aiaz. Vñ de ipsis verū est illud/ Prouerb. xiiij. b. Risus doloze miscebit. Prouer. ix. a. Sapiētia miscuit vinū: pposuit mēsam. Et quō mixtū ē/ subiūgit: p Et inclinauit ex hoc in hoc. Cū aliq̄s habet duo vasa vbi ē vinū diuersaꝝ speciez/ si vult facere mixtionē iclinat ⁊ effūdit de vno vase in aliud: Sic dñs in calicē tribulatiōis inclinat calicē ęternę iocūditatis: qñ homini in tribulatiōe posito/ cōsolationē infundit de ꝓsideratiōe retributiōis. Et tūc hō melⁿ pōt bibere: qz dulcedo q̄ cōsideraⁿ/ tēperat amaritudinē tribulationis. Vñ dicit Greg⁹. Cōsideratio pręmij minuit vim flagelli. Heb. xj. e. Fide moyses grandis factus negauit se esse filiū filię pharaonis: magis eligens affligi cum pplo dei/ q̄ tpalis peccati habere iocūditatē: maiores diuitias estimās thesauro egyptioꝝ ip̄roperiū christi: aspiciebat eñ in remunerationē. Et illi q̄ hic volūt bibere iocunditatē peccati/ ⁊ nolunt bibere mixtū: tandē bibent non mixtū: sed fęces puras. Vñ subdit: q Verūtamē fęx ei⁹ nō est exinanita. Fęx calicis dñi/ pęna est iferni: que non est exinanita. i. nō exinaniet: qz ppetua erit. r Bibēt/ ex eo calice quātū ad fęces: s Omñs pctōres terrę. Calix q̄ domini cōmuniter dr quicq̄d ab ipso ppinat. In supiori loco. s. in cęlo existētib⁹/ ppinat vinū merū. In medio. s. in terra existētib⁹/ ppinat mixtū. In infimo. s. in inferno existētib⁹/ ppinat fęces. Verū bibunt glorificati: mixtū bibūt gra vitati: fęces bibūt mali dānati. Ex quo eñ sanctⁿ de patria dat merū: ⁊ sanctis de via dat mixtū: nihil restat malis bibendū nisi fęces. Unde quātū ad illā portionem dicit: Bibent/ ex eo oēs pctōres. Ecch. xxiij. e. Epotabis vsq̄ ad fęces ⁊ fringēta ei⁹ deuorabis. Esa. lj. f. Bibisti d manu dñi calicē irę ei⁹: vsq̄ ad fundū calicis bibisti ⁊ epotasti vsq̄ ad fęces: Hoc dicit aīę peccatrici. Et dicit/ oēs: qz null⁹ poterit se excusare ab hoc potu. Vñ Hiere. xxv. d. Sume calicē vini furoris huius de manu mea: ⁊ ppinabis de illo cūctⁿ gentib⁹ ad q̄s ego mittā te/ ⁊ bibent/ ⁊ turbabunt/ ⁊ insanient a facie gladij quem ego mittā inter eos. Dicit etiā/ oēs peccatores terrę/ non tm̄ cęli peccatores. s. angeli q̄ ceciderūt: sed ⁊ mali homies cū illis. Matth. xxv. d. Discedite a me maledicti in ignē ęternū qui parat⁹ est diabolo ⁊ angelis eius. Calix autē in manu dñi fuit ppte eius passio ⁊ tribulatio/ quā in terra ꝑ nobis sustinuit. Vñ dixit Matth. xx. c. Potestis bibere calicē quē ego bibiturus sum: Quia ergo fuit in manu dñi/ debem⁹ eū accipere similit in manu nostra. Vñ in Ps. Quid retribuā dño ꝑ omnib⁹ quę retribuit mihi: calicem salutaris accipiā. Sunt autē multę ppietates calicis/ quare p̄sens pęna ⁊ tribulatio calici cōparat/ quę notari possunt his versib⁹. Pauca capit/ gerit/ tegit/ labio/ pede/ lato/ Atq̄ cauo/ tenui/ teres/ argut⁹/ mitet auro: Lętificat/ sedat/ lauitat/ inebriat/ ornat. Hę oēs ppietates cōueniunt

Ps. 35.

Ps. 21.

Ps. 138.

Moraliter

Phil. 2. a.

Aliter

Versus

Ps. 115. Calici cōparatur tribulatio ꝓpter multas eius ppietates

Al. †efferri ne loquamini

Al. †Qñ

Al. †monitū

Al. †hunc

a Nolite†extollere in altū cōrnu vestr̄: nolite loqui aduersus deum iniquitatē. †Quia necq̄ ab oriente nēcq̄ ab occidente nēcq̄ a desertis†montibus: quōniā deus iudex est.

h Hūnc hūiliat ⁊ hūc exaltat: quia calix in manu dōmini vini mēri plēnus mixto. Et inclinauit ex hoc in†hoc: verūtamē fęx ei⁹ nō est exinanita: bibēnt ōmes pctōres ārę.

tates ꝓueniũt pęnę vel tribulatiõi ꝑsenti. Quę vt cyph⁹ /pauca capit. i. mẽsura parua est. Vñ Roma. viij. d. Mõ sunt cõdignę passiones huⁿ tpis ad futurã gloriã q̃ reuelabiḿ in nob. ij. Corꝓ. iiij. d. Id qõ ĩ ꝑsti ẽ momẽtaneũ ⁊ leue tribulatiõis ⁊c. Berik/a pincerna. i. ab angelo qui ꝓpinat. Unde hieremias pincerna regũ quinqꝫ facus est a domino. Hiere. xxv. d. Sume calicẽ vini furoris huius de manu mea: ⁊ ꝓpinabis ⁊c. Tegik/coperculo pulchro: id ẽ spe vitę ętne. j. Thessal. v. b. Galeã spẽ salutis. Exo. xxv. d. Cyphi ĩ nucis modũ. Numeri. xix. c. Vas qõ nõ habuerit opculũ ⁊ ligaturã desup immũdũ erit. i. pęna q̃ nõ referḿ ad gloriã: mala erit: vt in hypocritis. Labio/id est ꝓbo: Pede/id est affectu: vtrũqꝫ debet esse sine murmure: ꝫ est/Lato. ij. Corꝓ. vj. c. Os nostrũ patet ad vos o corinthij: cor nostꝫ dilatatũ est. Ps. In tribulatiõe dilatasti mihi. s. cor ⁊ verba. Atqꝫ cauo/vt habeat cõtinentiã. Eccli. xx. b. Gratię fatuoꝫ effundenḿ. Eccli. xxi. c. Cor fatui q̃si vas cõfractũ: oẽm sapientiã nõ tenebit. Item Aug⁹. Tumor infusa repellit. Tenui j. Regꝓ. xviij. f. Ego sũ vir pauꝫ ⁊ tenuis: id ẽ hũilis et afflict⁹ fortuna. Teres. i. rotũd⁹. iij. Regꝓ. vj. d. Sculpsit varijs cęlaturis ⁊ torno. i. perfecta figura. Argutus/in medio artus/q̃si sub ventre: latus ꝓ in extremis. Ecõtra ẽ de mundo qui latus est in medio: sed argutus in extremis. j. Timoth. vj. b. Nihil intulimus in hunc mundũ/haud dubiũ quia nec auferre quid possum⁹. Nitet auro/vel argento/vel lapidibus ꝑciosis. Hiere. lj. a. Calix aureus babylonis in manu dñi inebrians omnẽ terrã. Aurũ sapiẽtia: babylon cõfusio. Hęc est sapiẽs confusio adducens gratiã ⁊ gloriã: Eccli. iiij. c. Lętificat. Roma. v. a. Gloriamur in tribulatiõibus. ij. Corꝓ. vij. a. Supabundo gaudio in omni tribulatiõe vestra. Sedat sitim pecunię/libidinis ⁊ excellentię. Eccli. xj. d. Malicia horę facit obliuionem luxurię maxime. Eccs. x. a. Curatio cessare faciet peccata maxima. Lauitaḿ: id frequẽter lauaḿ ⁊ refrigeraḿ. Hiere. vj. d. Inuenietis refrigeriũ animab⁹ vestris. Non dicit corporibus. ij. Corinth. j. a. Consolaḿ nos in omni tribulatione nostra. Inebriat. Esa. lj. g. Audi hęc paupcula ⁊ ebria nõ a vino. Esa. xxix. Inebriami nõ vino. Ornat. Exo. xxxvij. c. Tres cyphi ĩ nucis modũ ꝑ calamos singulos speruleqꝫ sil' ⁊ lilia. Item ornat mensã. Exo. xxv. c. Cyathos in qb⁹ offerẽda sũt libamina. Iste ergo k Calix/fuit/in manu dñi vini meri: qꝛ erat cõprehẽsor. o Plen⁹ mixto: qꝛ viator: ⁊ dolores nꝛos ipse portauit: Esa. liij. b. Vel/Vini meri: q̃ntũ ad rationẽ/q̃ in eo ꝓpꝛ passionẽ turbata nõ fuit. Plen⁹ mixto: quãtũ ad sẽsualitatẽ/q̃ turbata fuit. p Et inclinauit ex hoc in hoc: qꝛ cõprehẽsio fuit solatiũ viatori/⁊ rõ ꝓtinuit sensualitatẽ. q Aerũtũ fęx ei⁹ nõ ẽ exinanita. i. passio ⁊ morꝫ ei⁹ nõ fuit inanis: ꝫ multũ vtilis: Quia r Bibẽt/ex eo/oẽs pctores terrę. i. per mortem eius rediment. Terrę: nõ gehẽnę. i. de christi passiõe/nõ dęmones/nõ dãnati bibẽt.

Vide in allo latere

Ps. 22.

Eruditionis/sacra scriptura: de quo Ps. Et calix meus inebrians q̃ ꝑclarus est.
Benedictionis/eucharistia: de quo. j. Corꝓ. x. d. Calix/ bñdictiõis cui bñdicimus: nõne cõmunicatio sanguinis christi est:
Passiõis/mortis angustia. Matth. xxvj. d. Pater si fieri põt trãseat a me calix iste.
Ps. 115. Calix
Laboris ⁊ doloris/pęnitẽtia: de quo Ps. Calicẽ salutaris accipiã. i. pęnitentiã faciã.
Iudiciarię ptãt/: ꝺ q̃ dr̃ h: Quia calix ĩ mãu dñi.
Wundanę voluptatis. Hiere. lj. a. Calix aureⁿ babylonis ĩ manu dñi inebriãs omnẽ terrã de vino eius.
Materialis. Prouer. xxiij. d. Cui suffossio oculorũ: nõne his q̃ cõmorant in vino ⁊ studẽt calicib⁹ epotãdis:

a Ego autẽ. q. d. damnabunḿ peccatores: Ego autẽ/dicit ꝓpheta vel iust⁹/nõ sic: Sed b Annũciabo/laudes dei.

Mõ eiũ dicit quid: qꝛ ineffabile est. c In seculũ. i. in ęternũ. Ps. Misericordias dñi ĩ ętnũ cãtabo. Nec sine gaudio hoc faciã: Quia d Cantabo deo iacob: nõ esau. q. d. in lęticia laudabo deũ: qui simplices saluauit ⁊ liberauit/de manu esau. i. tyrannoꝫ ⁊ peccatoꝫ terrę. Malach. j. a. Nõne frater erat esau iacob dicit dñs: et dilexi iacob: esau autẽ odio habui: Huic q̃/cãtabo/canticũ agni: de q̃ Apocꝓ. xv. b. Cantãtes canticũ agni/dicentes: magna ⁊ mirabilia opera tua dñe deⁿ omipotens ⁊c. Deo iacob: vt. s. Vel/deo/duci/iacob: q̃ de iacob fecit israḿ. i. de luctatore ĩ via/videntẽ deũ ĩ patria. j. Job. iij. a. Videbimⁿ eũ sicuti ẽ. Vel ĩ ꝑsona christi legiḿ. a Ego aũt/dicit christ⁹: b Annũciabo. Luc. iiij. c. Euãgelizare pauperib⁹ misit me. Matth. xj. a. Pauperes euãgelizaṇ. c In seculũ. Matth. xxvj. a. Prędicabitur euãgeliũ ꝫ ĩ toto mũdo. d Cãtabo. Matth. xj. b. Cecinimⁿ vob ⁊ nõ saltastꝭ. e Deo/et/iacob. Hiero⁹. Mihi ⁊ meis canetis si aures surdę st cęteroꝫ. f Et oia cornua pctõꝫ cõfringã/dicit christ⁹. g Et exaltabũt cornua iusti. Hoc vtrũqꝫ fiet in iudicio: cuꝫ supbia supboꝫ humiliabiḿ: et hũilitas pauperũ exaltabiḿ. Hoc ẽ qõ sup dixerat: Hũc hũiliat: ⁊ hunc exaltat. Cornua peccatoꝫ/sunt corpus ⁊ aia: quib⁹ hic impugnãt deũ: q̃ tũc cõfringeṇ/q̃si induent sicut diploide confusione sua. Et tunc exaltabuntur cornua iusti. s. corꝓ ⁊ anima iusti: q̃si duplici stola induent. Vel vt oia/ distribuat inḿ tria. Tria st cornua pctõꝫ. s. potẽtia sęcularis vel ecclĩastica/q̃tũ ad malos ꝑlatos: abundãtia tpalis: et sapiẽtia mũdi. His trib⁹ cornib⁹ ventilãt pauperes/tyrãni et mali ꝑlati. Ecęch. xxxiij. e. Cornib⁹ vẽis ventilabatis firma pecora. Sed tunc ꝓfringeṇ: qꝛ in seruitutẽ ꝓpetuã redigent. Mendicabũt etiã/guttã aq̃ nõ inuenietes: Et eoꝫ sapiẽtia ĩfatuabiḿ. De primo: Hiere. xvj. c. Seruietis ibi dijs alienis die ac nocte qui nõ dabũt vobis requiẽ. Et. j. Regꝓ. xxvij. d. dicit achis. i. diabolus: Multa mala opatus est ꝗ ꝓ̃ suũ israḿ: erit igiḿ seru⁹ sẽpitern⁹. De secũdo: Luc. xvj. f. Mitte laçaꝫ vt intingat extremũ digiti sui in aquã vt refrigeret linguã meã. De tertio: Abdie. c. Nũqd non in die illa dicit domin⁹ perdã sapiẽtes de idumęa: ⁊ prudentiã de mõte esau: hoc est de mũdo. Cornua autẽ iusti quę exaltabunḿ possunt dici virtutes: quib⁹ diabolũ ⁊ mundũ ⁊ carnẽ ventilãt: quę tũc remunerabunḿ ⁊ dicet ei: Euge serue bone ⁊ fidelis: qꝛ sup pauca fuisti fidelis/sup multa te cõstituã: intra in gaudiũ domini tui: Matth. xxv. b.

Ps. 88.

Ps. 108.

Expositio Ps. LXXV.

Notus in iudęa deus. Titulus. In finẽ in carminibus canticũ ad assyrios psalm⁹ asaph. In ꝓcedẽti psalmo dixerat: Cãtabo deo iacob. Sed multa sũt genera cantuũ: ideo in hoc titulo exprimit q̃ cõtra assyrios: id est contra iudęos allegorice: ⁊ ꝓtra superbos moraliter. Item in ꝓcedentibus duobus psalmis ęgit de repulsione iudęorũ ⁊ synagogę: ⁊ de ędificatione ecclesię ꝑ apostolos: Sed posset aliquis dicere: quomõ sunt repulsi/cum adhuc nomina habeant gloriosa. s. israel ⁊ hierusalẽ: Ideo ostẽdit hic q̃ translata sunt ista ad gentes: Et hoc est quod dicit in titulo. Psalmus iste ẽ asaph: id est fidelũ: qui tendũt in finẽ/christũ. Psalmus/dico/in carminib⁹: id est laudibus dei/ ad quas monet. Et est canticũ: quia de mentis exultatione ꝑ ęternis agit. Et est ad assyrios: id est cõtra iudęos: qui cõtra deũ se erigunt/suam volentes statuere iusticiam: Assyrij enim dirigentes interpretant. Intẽtio ergo ꝓphetę in hoc psalmo est cõfutare iudęos et monere deuotos fideles ad laudem. Modus. Tripertitus est psalm⁹. Primo frãgit gloriã iudęoꝫ. Secũdo ostẽdit christi virtutẽ et opationẽ: qꝛ sez illuminat/saluat/iudicat: ibi: Illuminãs. Tertio admonet iã deuotos reddere vota: ibi: Qm̃ cogitatio. Ad cõfutandũ ergo iudęos illud in quo gloriant assumit vt fortⁿ cõfutent: quãdo id quod sibi putant esse ad gloriam ostendit

Ro. 10. a.

Partitio psalmi

 esse ad cõfusionẽ